

laugt fra, at man gør de paaagældende Menneſter Uret ved at begrænſe Kirkebygningerne til et paſſende Maaſ, at jeg inarere tror, at det er i deres virkelige Interesſe. Jeg tror ogsaa, at det i og for ſig vil være helbdigt fra et arkitektoniſt Synspunkt ſet, om man kom til at variere Kirkebygningerne noget og gav Arkitekterne Lejlighed til at udfatte Planer ogsaa til andre arkitektoniſte Former, end man er vant til. Det, der i Virkeligheden er Trang til, er ikke Kirker, men kun Kapeller, Bede- og Forſamlingshuſe og Steder, hvor de forſkellige borgerlige Gænglinger kunne udføres paa den meſt paſſende og bekvemmeſte Maade, og i den Henſeende tror jeg rigtignok, naar der er Tale om 300 Menneſter, at 10 til 12,000 Kr. ville være fuldſtændig tilſtrækkelige til at konſtruere et Huſ af den Beſtaffenhed, der her er Tale om. Jeg ſkal altsaa meget anbefale, at man her tager lidt Reb i Sejlene, at man ſætter Tøring noget efter Næring. Det vil, ſom ſagt, viſtnok være fuldſtændig tilſtrækkeligt og ikke til Forurettelſe for nogen, om man vil gaa noget ned paa diſe Poſter.

Jeg har nogle enkelte Ord at ſige om adſkillige af de ſaakaldte perſonlige Bevillinger. Jeg ſkal i den Henſeende forſt bemærke til det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 4de Valgkreds (Scharling), at den almindelige Teori, han opſtillede, at man ikke maatte føre perſonlige Bevillinger ind her, naar de ikke ſtøttedes fra alle Sider, ingenlunde er et Princip, ſom kan ſiges at være gennemført undtagelſesfrit i vor Praksis. Det er jo i Virkeligheden heller ikke gennemført af det ærede Medlem og hans Venner; thi hvis han faſtholdt det Princip, maatte han principmæssig opgive Forſlaget under Nr. 58, der ikke ſtøttes fra alle Sider af Udvalget, men kun fra enkelte Sider, nemlig Bevillingen til Højſkoleforſtander Nielsen. Jeg tror ingenlunde, at man kan opſtille det ſom Princip. Heller ikke er det i Virkeligheden ſaa, ſom det ærede Medlem antydede, at, naar et Forſlag af den Beſtaffenhed ſtøttes fra alle Sider i Udvalget, ſaa ligger det i, at man opfatter vedkommende Bevilling paa ſamme Maade fra de forſkellige Sider i Samfundet, ſom det ærede Medlem udtrykte ſig. Nej, ingenlunde, man behøver blot at kaſte et Blik paa den Række af Navne, vi have paa denne Liſte for at ſe, at det ingenlunde er alle her i Landet, der have den ſamme Opfattelſe af diſe Mænds literære Virksomhed. Der er jo der ſamlet de allerforſtelligſte Arter af literære Anſkuelſer. Men Forholdet er ogsaa et helt andet, Forholdet er det, at naar man ſamlar ſig om ſlige Bevillinger, ligger det ikke deri, at man alle

har ſamme Opfattelſe, men i, at man fra de forſkellige Sider bøjer ſig mod hinanden, fordi man har en fælles Opfattelſe af, at dette overhovedet er en Sag, ſom fortjener at ſtøttes, en Sag, der har Krav paa Samfundets Biſtand. Jeg ſkal beklage, at den Side af Udvalget, for hvilken det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 4de Valgkreds (Scharling) fører Ordet, ikke har været i Stand til en ſaadan Imødekommen, ſom ſikkert vilde være mødt, ogsaa fra os med en tilſvarende Imødekommen for de Punkters Vedkommende, ſom de have opſtillet. Min eneſte Grund til ikke at tiltræde Forſlag Nr. 58 angaaende Højſkoleforſtander, Kaptajn Nielsen er den, at de Herrer ikke have tiltraadt eller have fraſaldet Forſlaget Nr. 77 om Kaptajn Sørenſen. Jeg ſkal nu ikke her komme ind paa en videnskabelig Underſøgelſe af Kaptajn Sørenſens Fortjenelſte eller paa den Modſigelſe, der herimod er kommet frem i de allerſidſte Dage fra Generalſtabens Chef, ſom i ſaa mange Aar har benyttet Sørenſens Virksomhed med den fuldeſte Anerkendelſe. Jeg tror, at det er unødvendigt at fremdrage diſe litterære Synspunkter, vi ere jo alle paa det rene med, hvorledes det hænger ſammen, at naar Sørenſen ikke længere arbejder i Generalſtaben, er det af Henſyn til Kjøbenhavnſ Befæſtning og ingenlunde af Henſyn til hans frigævidenskabelige Teorier. Det fremgik ogsaa af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 4de Valgkreds ſagde i Slutningen, at den Tvivl, han allerede kunde have haft, begrundet i, at Sørenſen ikke længere arbejdede i Generalſtaben, var betydelig beſtyrket derved, at det nu hntes, at hans Virksomhed ſkulde træde i det polemiske Tendensarbejdes Tjenelſte. Der ligger vel Hundten begravet. Kaptajn Sørenſen har udgivet et Skrift i diſe Dage, hvor han, ikke forſte Gang, udtaler ſig mod Kjøbenhavnſ Befæſtning. Det er ſikkert den Grund, ſom har gjort, at ærede Medlemmer ikke have deltaget med os i at tiltræde den højtærede Kultusminiſters Forſlag paa dette Punkt. Mig forekommer det imidlertid ikke, at denne forſkellige Opfattelſe af Kjøbenhavnſ Befæſtningſ civile og militære Nytte burde være nogen Grund til at nægte en ellers almindelig anerkendt og fortjent Forfatter en Underſtøttelſe, ſom i dette Tilfælde, har den Hovedbetingelſe, ſom det ærede Medlem opſtillede, at den er opſtillet af den højtærede Miniſter. Naar jeg nævner diſe to Bevillinger ſammen, vil jeg for mit perſonlige Vedkommende tilføje, at min Stilling overfor Nr. 58 vil være afhængig af, hvorledes Nr. 77 bliver behandlet. Hvis den ærede